

let vort Endringsforslag og den højtærede Formand synes jo heller ikke at nægte det Fremme. Med Hensyn til den højtærede Indenrigsministers Bemærkning om, at han ikke kunde sympatisere med det Forsøg, der ved dette Endringsforslag var gjort til at faa omordnet den kommunale Valgret i København, skal jeg kun bemærke, at jeg tror, at man kan godt ad denne Vej ordne dette Spørgsmaal. Der er nemlig en nøje Forbindelse mellem Loven af 19de Februar 1861 og 23de December 1865, og jeg opfatter denne Forbindelse mellem de to Love saaledes, at man kan forandre Valgrettens Bestemmelser ved at forandre Skatten. Vi ansøgte dette Spørgsmaal for saa vigtigt og menne, at det bør fremmes saa hurtigt som muligt, at vi ikke have taget i Betænkning at søge at faa det fremmet her. Hele det store Antal Skatteydere, der svare Skat af 800 Kr. og nu er aldeles udelukket fra nogen som helst Indflydelse paa de kommunale Anliggender, har Krav paa at faa en Løsning af dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister udtalte, at man vel havde kommunal Valgret i Provinserne, men der vare Vælgerne delte i to Klasser, og en lignende Ordning mente den højtærede Minister man skulde søge indført her, naar man i det hele befattede sig med dette Spørgsmaal. Jeg sympatiserer ikke stærkt med de to Klasser af Vælgere, jeg kunde ønske, at der kun blev en Klasse. Jeg kunde ønske, at de, der betale Skat af 800 Kr., kunde faa den selv samme kommunale Ret, som de, der svare Skat af 1000 Kr. o. s. v. Jeg tror, at de Borgere i København, der svare Skat af 800 Kr., ere lige saa gode som de, der svare Skat af 1000 Kr., og der er ikke nogen Grund til at stille disse Medborgere i anden Klasse. Jeg tror ikke, der er noget videre at bemærke til de fremkomne Indvendinger. Jeg vil paa ny tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse. Det kunde jo være, at det, naar det kommer ned i det andet Ting, kunde gennemgaa saadanne Forandringer fra den formelle Side, som man her fra forskellige Sider i Salen ønsker, at det skulde undergaa.

Møden: Det Synspunkt, fra hvilket jeg har tilladt mig at stille Endringsforslag, var ganske det samme, som jeg tillod mig at gøre gældende ved første Behandling. Jeg mener, at dette er en Djeblitslov, der sigter til at hjælpe Kommunen ud over de Vanskeligheder, hvori den befinder sig, og som vi ogsaa bør vedtage for ikke at sætte Kommunen i Forlegenhed. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) sagde, at det bedste vi ikke noget om. Han misforstod

mine Udtalelser, som om jeg havde antichambreret, eller hvilket Udtryk han nu brugte, hos en eller anden Borgmester, og derved faaet mig privat Oplysninger meddeelt, som jeg havde forholdt Tinget. Det er en Misforstaaelse, jeg har ikke antichambreret hos nogen, og jeg har ikke lagt Dølgsmaal paa nogen som helst Oplysning, som kunde have været til Vejledning for Tinget, men jeg har kun fremhævet, at jeg havde forvisset mig om, at en Begrænsning af Skatten til 4½ pCt. ikke vilde sætte Kommunen i Forlegenhed. Det var det, jeg havde tilladt mig at fremhæve, og det var altsaa for at imødegaa den mulige Indvending, at jeg selv skulde sætte Kommunen i Forlegenhed, at jeg tillod mig at fremhæve, at jeg er vis paa og har selv erfaret, at mit Forslag ikke vilde møde nogen som helst Vanskelighed fra den Side. Det har jeg altsaa ment, at jeg burde gøre efter de Udtalelser og Oplysninger, der foreligger. Den højtærede Indenrigsminister har forelagt Lovforslaget i Henhold til en indtrængende Anmodning fra Magistraten, der gaar ud paa, at der maa staffles Kommunen Sikkerhed for, at den kan tilvejebringe de til Udgifternes Dækning — navnlig til Alderdomsforsørgelse — nødvendige Midler, og, som jeg tillod mig i Indledningen at sige, vil jeg være med til og bidrage mit til, at denne Lov kan gennemføres loyalt, og jeg anser det for en Pligt for enhver, der har været med til at stemme for denne Lov, at hde den samme Medvirken dertil. I øvrigt siger jeg: Hvad Oplysninger skal man have? Jeg kan ikke sige og gennemgaa Kommunernes Regnskaber for hvert enkelt Aar og se, om de ere rigtige, og komme til Kommunerne og sige: Nej, det er galt, I kunne godt komme ud af det, I kunne ikke faa en højere Procent. Jeg tror, at saaledes lader ingen Kommune i Landet sig behandle, at vi skulde her faa de enkelte Kommuners Regnskaber ind og revidere dem og faa sige: Det er daarlige Husholdning o. s. v., I skulle gøre det om igen o. s. v. Jeg vilde dog nok spørge, hvad Resultatet vilde blive paa en saadan Behandling. Derfor vilde jeg paa Forhaand værgе mig imod at gaa med til at forlange saa vidt gaende Oplysninger, som i den Grad vilde gøre Indgriben i det kommunale Selvforsyrelse, som Grundloven jo dog hjemler. Men paa den anden Side er jeg jo gaaet ud fra, at dette kun skulde være en Djeblitslov, og det skulde være udtalt saa klart og bestemt som muligt i det andet Endringsforslag. Den højtærede Indenrigsminister fremhævede med Hensyn til Endringsforslag under Nr. 1, at Tinget jo kunde vedtage